

Ester Viktória Ziffová

O tomto by ste naozaj mali vedieť (Kristan Refugee Camp v Ghane)

Kristan Refugee Camp je vďaka svojmu jedinečnému fungovaniu a až nepochopiteľne angažovaným ľuďom môj najobľúbenejší utečenecký tábor.

Iný svet

Po príchode nás pod spoločným stanom (my máme kultúrny dom, oni stan) čakali uhladení človečikovia. Vyzerali, akoby sa v tejto zostave zbíjali bežne. A veruže to aj robia. Hovorí si Zjednotená rada a žiaden iný názov by ich nevystihoval lepšie. Ide o skupinu „rezidentov“ z utečeneckého tábora, ktorá rokuje o problémoch komunity. Sú pri všetkých dôležitých rozhodnutiach a svojou prácou sa aktívne podieľajú na zlepšení života v tábore.

Demokracia v praxi

Tábor Kristan bol postavený v roku 1995 a prebývajú v ňom ľudia zo šestnástich rôznych krajín. V Zjednenej rade sú zastúpení mladí aj starí ľudia. Svojich zástupcov majú ženy aj muži. Hovorcu majú kresťania aj moslimovia. Zvoleného reprezentanta majú utečenci z Libérie, Sudánu, Somálska, Čadu, Ugandy a zvyšných 11 krajín.

Počas našej novinárskej návštevy predniesli zástupcovia najväčšie problémy, ktoré zažíva ich menšinová skupina. Dokonca pridali aj možné riešenia. Tak ako to býva zvykom, najviac ich trápí finančná situácia. Absolútne nefunkčný pracovný trh sa postaral o to, že sa nikto z tábora nemôže integrovať do spoločnosti. Rosita, ktorá zastupuje ženy, povedala, že sa všetky zhodli na tom, že potrebujú šijací stroj. Výrobky by chceli ďalej predávať a získať aspoň nejaké peniaze. Iným zase napadlo farmárčenie, na investície do biznisu však nemožno pomyslieť. Tobôž nie, keď niet jedla pre deti. Otázky o konfliktach, hádkach a bitkách rázne odmietajú. Na to nie je priestor, žijeme tu všetci spoločne. Rada je dokonalým výkvetom demokracie, učebnicový príklad, ktorý vznikol aj bez akejkoľvek znalosti teórie.

Argument, ktorý počuli a vyslovili takmer všetci

My, Slováci a Slovenky (a nie len my) máme na ospravedlnenie svojho postoja k utečencom vždy mnoho argumentov. V krčme odznieva, že nám ukradnú slovenské ženy. Kaviareň zas tvrdí, že pre nich nemáme miesto. Počas môjho krátkeho života som sa však stretla s jedným dôvodom na neprijatie, ktorý prevyšuje všetky ostatné. Stal sa natoľko populárny, že som mu uverila aj ja. „Nemôžeme im pomôcť, pretože sú z inej kultúry, majú iné zvyky a spôsob života. Nefungovalo by to.“

To nefunkčné naozaj funguje!

Po návšteve Kristanu som cítila zmätok. Pretože to, čo znelo ako nepriestrelný fakt už nebolo relevantné. Na tomto mieste žijú diametrálne odlišní ľudia, sú si susedmi a priateľmi bez akýchkoľvek konfliktov. Samej seba som sa pýtala, ako je to možné. Neskôr som sa upokojila rozprávkou o tom, že toto miesto je len výnimkou, ktorá vraj potvrdzuje všetky pravidlá. Večer som nevedela zaspáť, pretože som pochopila, že moje, na pohľad malé

zistenie môže navždy poznačiť debaty v krčmách aj kaviarňach. Tak som to chvíľku tajila, aby som to dokázala spracovať. Do tohto momentu.

Teraz už o tom viete aj vy a je len na vás, ako s týmto poznaním naložíte. Môže vám totiž navždy zmeniť spôsob, akým nazeráte na svet. Prepáčte – alebo skôr – nemáte začo?

Heslo „Zjednotení v rozmanitosti.“ je od roku 2